

РЕШЕНИЕ

№ 8164

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10216** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Гранично полицейско управление – С., към Регионална дирекция „Гранична полиция“ - Аерогари, чрез процесуалния си представител юрк. Н., срещу решение № 3635/ 26.07.2023 г., постановено по НАХД №12590 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 23 – ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 1765 от 29.10.2021 г., издадено от началника на ГПУ-С. към РДГП – Аерогари – ГДГП към Министерство на вътрешните работи, с което на СHI PING CHANG, на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 3000 лева, за извършено нарушение на чл. 34 ЗЧРБ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Като неправилни се определят изводите на съда, че в хода на административнонаказателното производство са били допуснати съществени

нарушения на процесуалните правила на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Посочват се аргументи за това, че субсидиарното прилагане на нормите на НПК в частта относно задължението за назначаване на преводач не е относимо основание чл. 84 ЗАНН, тъй като са приложими за производството по обжалване на наказателните постановления пред съда. В тази връзка, се приема, че неприложима е и нормата на чл. 55, ал. 4 НПК, с която в българското законодателство е възприета Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20.10.2010 г., относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство, тъй като директивата не се прилагала в случаите, когато законодателството на държава-членка предвижда налагането на санкция за леки нарушения от страна на орган, различен от съд с компетентност по наказателноправни въпроси, и когато налагането на такава санкция може да бъде обжалвано пред съд. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.

Пред съда касационната жалба се поддържа чрез адв. К. и се иска от съда да я уважи изцяло.

Ответникът по касация, SHI PING CHANG, гражданин на Китай, чрез адв. Я. , в писмена молба по делото оспори касационната жалба акат опо същество перетендира законосъобразност на постановеното с оспореното съдебно решение. Излага и доводи по същество за несъставомерност на вмененото нарушение , тъй като поради настъпилата пандемия и въведените ограничения, чуждият гражданин не е могъл да напусне България своевременно, деянието не било причинено виновно, не са настъпили вреди от него, счита маловажност по чл.28 ЗАНН.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

Административен съд София-град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Фактите, обосновавали издаването на АУАН и НП не са спорни, жалбата е приета за основателна по изложените в нея съображения за ограничено право на защита срещу обвинението.

СРС е приел, че при издаване на процесното НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на лицето. Според съда е приложимо правилото на чл.21, ал.2 НПК, на основание чл.84 ЗАНН и в административно-наказателното производство. В казуса при предявяването на акта не е бил назначен преводач, което налагало извода, че обвинението не е предявено на разбираем за лицето език.

Съгласно разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления са приложими нормите на НПК. Според чл. 21 НПК, лицата, които не владеят български език могат да се ползват от родния си или от друг език, за което се назначава преводач. Задължението за осигуряване на условия и възможности за ефективното упражняване правото на защита е регламентирано и с чл. 15 НПК. Необходимостта от назначаване на преводач от

български на чужд език в административнонаказателното производство произтича и от задължението на актосъставителя по чл. 43, ал. 1 ЗАНН да осигури възможност на нарушителя да се запознае със съдържанието на съставения акт към момента на предявяването му. Касае се за процесуално задължение, поради което не следва да се счита, че ползването на преводач е предпоставено единствено и само от проявена от самия нарушител инициатива. Невъзможността нарушителят да се запознае със съдържанието на акта на разбираем за него език към момента на съставянето му е довела до ограничаване на правото му да се защити и да участва ефективно в първата фаза на административнонаказателния процес – тази пред административнонаказващия орган.

Освен по отношение съставянето и предявяването на АУАН, задължението за осигуряване на преводач е относимо и за производството по Раздел IV от ЗАНН за налагане на административните наказания, тъй като именно с НП се повдигат и предявяват административнонаказателните обвинения. Пренебрегването на това изискване представлява съществено процесуално нарушение, тъй като пряко засяга правото на защита.

Правото на нарушителя да ползва преводач е неотменимо, като само при негово изрично и надлежно дадено съгласие може да не бъде спазено изискването на закона.

С оглед правилата за разпределяне на доказателствената тежест, административнонаказващият орган е този, който следва да докаже, че е налице изричен отказ за назначаване на преводач в хода на административнонаказателното производство, за какъвто няма данни да е налице по делото.

Липсата на преводач, който да разясни смисъла на административното обвинение на нарушителя и правата му на защита по предвидените в ЗАНН процесуални възможности са довели до абсолютно процесуално нарушение, което не може да бъде saniрано нито в административно наказателното производство, най малко и във въззивното съдебно производство.

Решението на СРС, като валидно, допустимо и правилно, не страда от пороците, предявени с касационната жалба и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XXVI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3635/ 26.07.2023 г., постановено по НАХД №12590 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд , Наказателно отделение, 23 – ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: